

metod byly nejčastěji používány dovednostně-praktické činnosti žáků (83,6 %), vysvětlování (54,3 %), názorné ukázky praktické činnosti (52,5 %) a instruktáž (48,5 %). Vhodně volené formy a metody práce byly důvodem úspěšného splnění vzdělávacího cíle téměř ve všech vyučovacích jednotkách. V hospitované výuce vládla příjemná atmosféra, žáci dodržovali stanovené pracovní postupy, v případě potřeby efektivně spolupracovali ve skupině a byli pedagogy vedeni k používání správné odborné terminologie. Učitelé koordinovali činnost žáků, sledovali a hodnotili kvalitu práce a výkon. Měli na žáky jasné a přiměřené požadavky, jejich pokyny byly srozumitelné. Činnosti v praktickém vyučování navazovaly na teoretickou výuku, byly obsahově správné. V 56,7 % hodin byli žáci schopni pracovat zcela samostatně a ve 41 % hodin s částečnou dopomocí učitele.

Nejčastěji používanými motivačními prvky byly pochvala (76,9 %) a povzbuzení (64,7 %). Pedagogové preferovali průběžné (64,9 %) a individuální (53,8 %) hodnocení. Vyskytlo se i sebehodnocení (14 %) a vzájemné hodnocení (6,4 %) žáků. V 86,8 % praktické výuky bylo hodnocení motivující, v 12,6 % nebylo provedeno. Organizace činností odpovídala hygienickým a bezpečnostním předpisům a téměř vždy (99,7 %) žáci postupovali v souladu s pokyny pro bezpečnost práce na daném pracovišti. V 95,7 % výuky byli žáci vybaveni předepsanými pracovními oděvy, ochrannými pracovními prostředky a pomůckami. S obaly a odpady buď nebylo nakládáno, nebo byly dodržovány předepsané zásady.

Praktické vyučování probíhalo na pracovištích zaměstnavatelů v 18,2 % sledované výuky. Náplň a průběh hospitovaných jednotek odpovídaly vzdělávacímu obsahu ve školních vzdělávacích programech. Příprava a realizace praktického vyučování u zaměstnavatelů vycházely z koncepčních záměrů školy. Systém komunikace školy se zaměstnavateli a kontrola průběhu praktického vyučování u sociálních partnerů byly funkční.

3.2.6 Podpora rozvoje schopností a dovedností žáků

Z hodnocení kvality výuky ve středních školách vyplynulo, že vyučující se nejvíce zaměřovali na získání schopnosti žáků pracovat s informacemi, na podporu jejich samostatnosti, ale také na schopnost vzájemné spolupráce, kritického myšlení a schopnost argumentace. Výrazněji bylo podporováno získávání kulturního povědomí žáků, následovala podpora multikulturní výchovy a nejméně pozornosti bylo v navštívených hodinách věnováno environmentální výchově. Rezervy však byly zjištěny u 16 % hodnocených škol, ve kterých nebyla zaznamenána ve výuce podpora v žádné z uvedených oblastí.

Tabulka 51

Rozvoj schopností a dovedností žáků podle předmětů – podíl hodin (v %)

Schopnosti a dovednosti	ČJ	CJ	M	Přírodovědné předměty	Společenskovední předměty	ICT	Odborné předměty
Žakovská kreativita	13,1	18,0	5,4	9,2	8,8	27,5	18,4
Samostatnost	44,5	51,2	55,0	34,5	29,2	63,4	37,4
Schopnost spolupráce	16,7	34,3	11,0	16,5	14,6	5,6	15,4
Práce s informacemi	56,1	54,4	31,5	43,1	51,5	55,6	39,9
Kritické myšlení a schopnost argumentace	14,1	6,5	24,2	24,2	27,1	7,7	18,8
Technické dovednosti	0,0	0,7	4,4	11,2	0,3	36,6	26,0
Kulturní povědomí	48,6	17,0	0,0	2,8	33,6	0,7	9,2
Multikulturní výchova	2,8	27,1	0,5	3,6	12,5	0,0	2,7
Environmentální výchova	0,0	1,2	0,0	20,8	2,0	0,0	2,8
Žádná z uvedených oblastí	5,8	9,0	25,2	22,5	12,5	15,5	20,3